

University of Groningen

De stap naar hoger beroep

Boekema, Ilona Martje

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2015

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Boekema, I. M. (2015). *De stap naar hoger beroep: Een onderzoek naar appelgedrag van burgers in bestuursrechtelijke zaken.* [, Rijksuniversiteit Groningen]. Boom Juridische uitgevers.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Stellingen, behorend bij het proefschrift 'De stap naar hoger beroep: Een onderzoek naar appelgedrag van burgers in bestuursrechtelijke zaken' door Martje Boekema.

1. Enkel een theoretisch model waarin verklaringen uit het rationele keuzemodel, het beperkt rationele keuzemodel, procedurele en distributieve rechtvaardigheid worden gecombineerd, kan de interactie tussen overheidsinstanties en burgers accuraat weergeven (dit proefschrift, paragraaf 8.3).
2. Van de burgers die betrokken zijn in een rechtelijke procedure overschat het merendeel de eigen kans op succes (dit proefschrift, paragraaf 4.3, paragraaf 7.5).
3. De aanwezigheid van een rechtsbijstandsverlener in bestuursrechtelijke zaken leidt niet tot een betere inschatting van de kans op succes door de burger, maar juist tot een hogere geneigdheid om door te procederen (dit proefschrift, paragrafen 7.3 en 7.5).
4. Een sterke verhoging van de griffierechten zal leiden tot een significante afname van het gebruik van de appelprocedure in bestuursrechtelijke zaken, ook in relatief kansrijke zaken (dit proefschrift, paragraaf 7.6).
5. Het *sunk cost effect* speelt geen aantoonbare rol bij de keuze hoger beroep in te stellen in bestuursrechtelijke zaken (dit proefschrift, paragraaf 7.3).
6. Naarmate een burger de procedure bij de rechtbank en de uitspraak van de rechter als meer rechtvaardig ervaart, is de kans dat hij hoger beroep instelt kleiner (dit proefschrift, paragrafen 4.4 en 4.5, paragrafen 7.3 en 7.4).
7. Indien de bestuursrechter in eerste aanleg de burger ter zitting inzicht geeft in diens bewijspositie, verkleint dat de kans dat deze tegen een voor hem ongunstige uitspraak hoger beroep instelt (dit proefschrift, paragrafen 6.5 en 7.4).

8. Bij het streven de kwaliteit van de rechterlijke uitspraak te verbeteren, dient prioriteit te worden gegeven aan het verbeteren van de motivering boven het vergroten van de begrijpelijkheid van de tekst van de uitspraak (dit proefschrift, paragrafen 6.5 en 7.4).
9. Indien barrières worden overwogen ter vermindering van het aantal hoger beroepen, verdient een grievenstelsel of verlofstelsel de voorkeur boven het invoeren van verplichte procesvertegenwoordiging (dit proefschrift, hoofdstuk 7, paragraaf 8.5).
10. Er zijn geen indicaties dat de huidige verdeling van de competentie in hoger beroep over vier bestuursrechtelijke appelinstanties, voor burgers een belemmering vormt voor het verkrijgen van toegang tot het hoger beroep (dit proefschrift, paragraaf 2.3, paragraaf 7.6).
11. Voorkomen is, ook in bestuursrechtelijke zaken, beter dan procederen (dit proefschrift, hoofdstuk 2, hoofdstuk 3).
12. Verplichte aanwezigheid bij werkcolleges in het hoger onderwijs komt het niveau van de discussie in de collegezaal niet ten goede.
13. Je leert pas iets uit boeken als je ze iets terug geeft (vrij naar Sándor Márai).